IŞIĞIN MÜCEVHERLERİ YAYINLARI

Ezoterik Çevrecilik

Gezegenin Sağlığı, Birlik ve Doğru İlişkiler

Işığın Mücevherleri çalışma yazısı · Eskimeyen Bilgelik derlemesi

ÜCRETSİZ YAYIN

Çevre sorunlarının kökünde açgözlülük ve ayrılık, çözümünde iyi niyet ve birlik vardır: tohum grupları, nüfus, iklim, türlerin yok oluşu ve teknolojinin doğru kullanımı.

> *Doğa bizim bir parçamızdır, biz de onun bir parçasıyız. Ona verdiğimiz tanımda kendimizi tanırız.*
>
> Ilya Prigogine, kimyager, Nobel Ödülü sahibi

> *Anlam ancak çevreyle ilişki içinde kavranabilir. Bu bireyselliğin yitirilmesi değil, bireyselliğin kendisinin çevreyle bir ilişki olduğunun anlaşılmasıdır.*
>
> Serge King, Kahuna Şifası

Giriş

Gezegen ekolojisi bugün insanlığın karşı karşıya olduğu en önemli sorunlardan biridir. Alice A. Bailey'nin *İnsanlığın Sorunları* kitabında ele alınan altı ana sorun arasında yer almasa da, geçen yüzyılda çevre hareketinin yükselişiyle ve insanlığın gezegenle ilişkisinin nasıl olması gerektiğine dair tartışmalarla varlığını giderek daha çok hissettiren görece yeni bir konudur. Ezoterizm, çevreciliği ve aşırı nüfus, küresel ısınma, türlerin yok oluşu gibi ilgili konuları daha derinlemesine düşünmemizi sağlar.

Çevre sorunlarının temel nedeni açgözlülük ve ayrılıktır. Açgözlülük daha fazlasını edinme ve tüketme isteği doğurur; bireyler, şirketler ya da uluslar bazen kaynakları uzun vadeli sağlık ve sürdürülebilirlik pahasına kısa vadeli maddi kazanç için sömürür. Ayrılık ise bireyleri ve grupları, başkalarının ve gelecek kuşakların zararına kendi çıkarlarını aramaya yöneltir. Bu nedenler, gezegen ekolojisi sorununu *İnsanlığın Sorunları*'nın altıncı bölümünde ele alınan uluslararası birlik sorunuyla ilişkilendirir.

Birliğin bir ifadesi

Çevrecilik, doğal çevreye özen gösterme anlayışıdır ve dışa doğru pek çok biçimde (bazıları ötekilerden daha etkili) ifade bulabilir. Ezoterik psikoloji açısından çevrecilik, hepimizi barındıran gezegenin sağlığını gözettiği için Birliğin bir ifadesidir. Fiziksel bedenlerimiz Dünya'nın bedeninin maddesinden yapılmıştır; Monadlarımız da içinde "yaşadığımız, hareket ettiğimiz ve var olduğumuz" Logos'un spiritüel yansımalarıdır. Ayrılığı aşan ve hayatında spiritüelliği ifade eden insanlar çoğaldıkça, çevresinin farkına

varan ve onu önemseyen insanlar da çoğalıyor. Hem felsefi açıdan (çevre birliğin yansımasıdır) hem pratik açıdan (etkiyi artırmak için) dünyayı iyileştirmek istiyorsanız, aynı şeyi isteyenlerle hizalanın ve birlikte hizmet edin.

Çevreciliğin şüphecileri de vardır. Kimileri iklim kaygılarının özgürlükleri kısmanın aracı olarak kullanılabileceğini ya da verilerin abartıldığını öne sürer. Hükümetlerin çevre sorunlarını kendi gündemleri için kullanabileceği yönündeki kaygıların bir payı vardır; bu yüzden medyadaki abartılı söylemler yerine doğru bilimsel verilere odaklanmak önemlidir. Öte yandan bazı radikal kesimler insanlığı yalnızca zararlı bir etki olarak görür ve insanlığın her türlü ilerlemesine karşı çıkar. Ama şüpheci, modern somut zihnin istediği her şeyde bulabileceği kusurların onu eylemsizliğe sürüklemesine ya da savurgan ve ayrılıkçı davranışları sürdürmek için bir bahane olmasına izin vermemelidir.

Siyasi boyutu olan pek çok kutuplaştırıcı konuda olduğu gibi burada da iki tarafta da cazibe vardır. Bu, çevreciliği orta yolu aradığımız spiritüelliğin öteki yönlerine benzetir. Bu denge, Üstat M.'nin ve öteki öğretmenlerin uyardığı bulanık "yarı yolda kalmak" değil, "asil orta yol"dur (*Gezegenin Dağıtım Yolları*, s. 79). Teoride çevreyi önemseyip eylemde çoğunlukla bencil kalmak değildir bu. Tersine, insan uygarlığına ve evrimine hizmet ederken gezegene de hizmet etmeyi, maddeciliği aşarken maddi varoluşumuzu Tanrısallığın güzel bir ifadesi hâline getirmeyi amaçlar.

Tohum grupları ve çevre

Pek çok farklı alanı kapsayan çevre hizmeti, on tohum grubunun hepsinin hizmetiyle ilgilidir:

TOHUM GRUBU	ÇEVRECILIKLE ILIŞKISI
1. Telepatik İletişimciler	Birleşik iletişimle Bir'e hizalanmak
2. Eğitimli Gözlemciler	Çevrenin durumunu doğru gözlemlemek
3. Manyetik Şifacılar	Çevresel zararı iyileştirmeye hizmet
4. Yeni Çağ Eğitimcileri	İnsanları çevre konusunda eğitmek
5. Siyasi Örgütleyiciler	Çevre konusunda dengeli politikalar belirlemek
6. Yeni Çağda Din	Çevreyle birliğimizi hissetmek
7. Bilimsel Gözlemciler	Yeni sürdürülebilir teknolojiler geliştirmek
8. Ezoterik Psikologlar	Çevreyle birliğimizi bilmek
9. Finansçılar ve Ekonomistler	Zenginliği artırmak ve çevreye yönlendirmek
10. Yaratıcı Çalışanlar	Bütün bunları ortaya koymak ve uygulamak

Nüfus

İnsanlığın karşılaştığı çevresel güçlükler arasında nüfus artışı belki de en büyük potansiyel sorundur. Pek çok dünya sorunu, sınırlı kaynaklar için yarışan çok sayıda insana indirgenebilir. Üretime oranla fazla tüketim, sürdürülemez biçimde çevreye zarar verir. Zor zamanlarda maddeci insanlar ellerindekine sıkıca tutunmaya ya da suçlayacak başka gruplar aramaya yönelir; bu da milliyetçilik ve ırkçılık sorunlarını derinleştirebilir.

Son iki yüz yılda dünya nüfusu yedi kattan fazla arttı ve her yeni milyar bir öncekinden daha hızlı eklendi:

NÜFUS	ULAŞILDIĞI YIL	BIR ÖNCEKI MILYARDAN BU YANA GEÇEN YIL
1 milyar	1804	—
2 milyar	1927	123
3 milyar	1959	32
4 milyar	1974	15
5 milyar	1987	13
6 milyar	1999	12
7 milyar	2011	12
8 milyar	2022	11

Nüfusun az olduğu yüzyıllarda herkese yetecek toprak ve kaynak vardı. Kutsal Kitap'taki "Verimli olun, çoğalın, yeryüzünü doldurun ve onu yönetin" (Tekvin 1:28) sözü, yeni bir insan kök ırkının yaratıldığı ve sayıca henüz çok az olduğu bir döneme işaret ediyordu. Bugün insanlığın dünyayı kaplayacak biçimde yayılması artık bir başarı ölçütü değil. Keşfedilecek bir "sınır" kalmadı; bunun yerine kaynaklar için giderek daha yoğun çalışıyor, yeni tarım alanları açmak için yağmur ormanlarını yakmak gibi zararlı yollara başvuruyoruz.

Nüfus artışı dışarıdan bakıldığında kötü görünse de daha derin bir nedenin sonucu olarak görülebilir. Fiziksel enkarnasyon spiritüel evrim için büyük bir değerdir; son derece zor enkarnasyonlar bile karakter inşasına ve karmanın yakılmasına yardım eder (ama bu, hayatı kendimiz için bilerek zorlaştırmamız gerektiği anlamına gelmez). Çevre kaygısıyla çocuk sahibi olmamayı seçen pek çok insanın, çocuklarına aktaracakları nitelikler bakımından belki de en iyi ebeveynler olabileceği bir paradoks da vardır. Ayrıca Dünya, Hiyerarşi'nin dışsallaşması ve Balık Çağı'nın kapanışıyla hızlanan önemli bir değişimden geçiyor; bu yüzden pek çok ruh, geçiş dönemine hizmet etmek ya da hızlanan spiritüel gelişme fırsatlarından yararlanmak için şimdi enkarne olmak istiyor.

Artan nüfus dolaylı olarak insanlığın evrimine de yardım eder. Dünya seyrek nüfusluyken insanlar birbirinden ayrı, ortak noktası az topluluklar kurar ve karşılaştıklarında çatışmaya düşerler; 20. yüzyıla dek tarihimizin büyük bölümü böyledir. Dünya yeterince kalabalıklaştığında ve internet gibi teknolojiler dünya çapında bilgi alışverişini sağladığında "tek dünya" fikri belirginleşir. Kaynaklar azaldığında rekabet artabilir; ama aynı durum insanların bilinçlenmesine, dünyayı önemsemesine ve daha verimli davranmayı

öğrenmesine de yol açar. Başka bir deyişle nüfusla ilgili sorunlar bir ırkın evriminin doğal bir parçası olarak görülebilir.

Aşırı nüfusun kolay bir çözümü yoktur. Akıllıca yönetilmezse sorun sonunda savaş ya da kıtlık gibi çok daha kaotik ve acılı yollarla kendini çözecektir. Üretimi sürdürülebilir biçimde artırabiliriz, ama yeni teknolojileri geliştirmek ve yaymak zaman alır. Tüketimi azaltabiliriz, ama bu ahlaki bir eğitim gerektirir ve bir gecede gerçekleşmez; insanlar sahip olduklarından vazgeçmeyi sevmez. Mesih'in dediği gibi: "Devenin iğne deliğinden geçmesi, zenginin Tanrı'nın krallığına girmesinden daha kolaydır" (Matta 19:24). Nüfusu doğrudan yönetmeye yönelik girişimler ise doğum kontrolü, kadın hakları ve gelişmiş ile gelişmekte olan ülkelerin hakları gibi siyasi açıdan yüklü konulara bağlanır. Unutmamak gerekir ki dünya bugün herkesi doyurmaya yetecek kadar besin üretmektedir; asıl sorun dağıtımdır: Paylaşmaya isteksizlik ya da yardımların hedefine ulaşmasını engelleyen yozlaşma.

İklim değişikliği

Küresel ısınma toplumun bugün karşı karşıya olduğu bir başka ciddi çevre sorunudur. İklimi kişisel önyargılardan ve çıkar odaklarının etkisinden bağımsız olarak doğru ölçmek zordur. Onlarca yıl önce insanlar küresel ısınmanın gerçek olup olmadığını tartışıyordu; bugün bilim insanlarının büyük çoğunluğu bunun gerçek olduğu konusunda hemfikirdir.

İklim değişikliği karmaşıktır ve kendini çeşitli biçimlerde gösterir. Uzun vadeli eğilimlere bakmak gerekir; genel olarak ısınan bir ortamda birkaç soğuk yıl geçici sapmalardır. "Küresel ısınma" sıcaklığın her yerde eşit biçimde artması anlamına da gelmez. Artan sıcaklık okyanuslarda buharlaşmayı ve buzulların erimesini artırır; bu da başka yerlerde daha fazla yağışa yol açar. Kışın hâlâ donma noktasının altına düşen ılıman bölgelerde bu, büyük kar fırtınaları olarak görülebilir; ısınan bir dünyada ilk bakışta çelişkili görünen yerel bir sonuç.

Karbondioksit salımı gibi insan etkileri küresel ısınmanın tek nedeni değildir; uzun vadeli güneş döngüleri ve volkanik etkinlik de iklimi etkiler. Gezegenimiz buzul çağları gibi bugünkünden çok daha sıcak ve çok daha soğuk dönemlerden geçmiştir. Bu yüzden küresel ısınma dünyanın sonu demek değildir; ama hızlı çevresel değişim doğal afetlere, kitlesel yok oluşlara ve uygarlık düzeyinin kaotik biçimde gerilemesine yol açabilir. Asıl soru, insanlığın bu ısınmadaki payının ne olduğu ve onu tersine çevirmek ya da en azından yavaşlatmak için gerçekçi olarak neler yapılabileceğidir.

Küresel ısınmanın pek çok zararlı etkisi vardır: yükselen deniz seviyelerinin alçak bölgeleri su altında bırakması, çekilen buzulların yaz aylarında su kaynaklarını azaltması, tropik bölgelerin çölleşmesi. Alaska'daki Portage Buzulu 1914-2004 arasında, Avusturya'daki Pasterze Buzulu 1875-2004 arasında belirgin biçimde geriledi. Kuzey Kutbu buz örtüsü son on yıllarda küçüldü; Afrika'daki Çad Gölü 1973 ile 2001 arasında büyük ölçüde daraldı. Dünyadaki buzun büyük bölümü Kuzey Kutbu'nda değil, Antarktika ve Grönland'ın kalınlığı bir buçuk kilometreyi aşan buz tabakalarındadır. Bunların tümü eriseydi okyanus seviyeleri yaklaşık 70 metre yükselirdi. Bugün 600 milyondan fazla insan deniz seviyesinden en fazla 10 metre yükseklikteki kıyı bölgelerinde yaşıyor; bu kutup buzlarının yalnızca küçük bir bölümünün erimesi bile bu kadar insanı yerinden edebilir.

Türlerin yok oluşu

Bir başka çevre sorunu da türlerin yok oluşudur: Bütün hayvan türlerinin çoğunlukla avlanma, ama aynı zamanda iklim değişikliği, ağaç kesimi ve yağmur ormanlarının yakılması gibi etkilerle ortadan kalkması. Bütün türleri sonsuza dek olduğu gibi korumamız gerektiği düşünülebilir. Ama türler zamanla evrimleşir; evrim için gereken fiziksel formlar da değişir. Dinozorların soyu doğal yollarla tükendi; muhtemelen artık böyle formlara ihtiyaç kalmamıştı, tıpkı bugünkü insanlığın Lemurya dönemindeki büyük bedenlere ihtiyacı olmaması gibi. Bu yüzden bir türün yok oluşu, daha yüksek bir amaca hizmet ediyorsa mutlaka kötü değildir. Ne var ki insan krallığında böyle geri dönüşü olmayan bir karar verecek kadar bilgili ya da yetkin olan çok az kişi vardır. Maddeci kişi ise süregiden açgözlülüğünü haklı çıkarmak ve alışkanlıklarını değiştirmekten kaçınmak için "o türün zamanı gelmişti" diyebilir.

Ezoterik açıdan her türün (bitki, hayvan ya da insan) bir amacı vardır: belli hayatlara ev sahipliği yapmak ve onların fiziksel düzlemde evrimleşmesini sağlamak. İnsanlık, doğru davrandığında, daha genç olan hayvan ve bitki krallıklarının koruyucusudur; "Doğru İlişkiler Bilimi" bu krallıkları da kapsar (*Yeni Çağda Eğitim*, s. 94). Bu, onları sömürmek değil, onları gözetmek ve onlara hizmet etmek demektir. Evlerde yaşayan hayvanlar insanlıkla ilişkileri sayesinde daha yüksek yetiler geliştirir, grup ruhlarından ayrılıp bireyselleşmeye ve sonunda insan krallığına girmeye yaklaşır. Benzer biçimde sorumlulukla bakılan çiftlik hayvanları da hayvan krallığının bazı bölümlerinde düzen ve evrim yaratabilir. Tarım bitki krallığında, sanayi de mineral krallığında düzen yaratabilir.

Çözüm: iyi niyet, birlik ve teknoloji

Açgözlülük ve ayrılık çevre sorunlarının temel nedenleriyse, asıl çözüm de iyi niyet ve birliktir; ikisi de grup bilincini ve başkalarına hizmeti içeren erdemlerdir. Kendimizdeki ya da başkalarındaki maddeciliği aşmanın en iyi yolu onunla sağlıksız biçimde savaşmak değildir; çünkü bu, yoğun bir arzuyu (maddecilik) bir başkasıyla (maddeci saydığımız insanlardan nefret etmek) değiştirmek olur. Bu, suçla başa çıkmanın en iyi yolunun cezalandırmak değil önlemek, olumsuzla savaşmak değil olumluyu desteklemek olmasına benzer; aşırı durumlarda cezalandırma gerekli olsa da.

Teknoloji, doğru kullanıldığında ve ona bağımlı olmadığımız sürece, çevre sorunlarının bir başka önemli çözümüdür. Teknolojinin kendisi ne iyi ne kötüdür; pek çok alanda hem yarar hem zarar potansiyeli taşır. Nasıl kullanılacağı, kullanan kişinin ya da grubun bilinç düzeyine bağlıdır. Bencilce değil akıllıca kullanılabilmesi için zekânın sevgiyle birleşmesi gerekir. Olumlu teknoloji eğitimle de yakından ilişkilidir: Teknikleri anlamak ve geliştirmek teknik bir eğitim, onları doğru kullanmak ise ahlaki bir eğitim gerektirir.

Teknoloji çevreye pek çok biçimde yardım edebilir. Uydular ve gelişmiş bilgisayar çözümlemeleri kirlilik düzeylerini ve sıcaklık eğilimlerini doğru ölçmemizi, etkimizi anlamamızı ve gerektiğinde ayarlamamızı sağlar. Güneş panelleri, rüzgâr ve dalga türbinleri ve gelişmiş bataryalar, yenilenemeyen, karbon salan ya da riskli yöntemlere dayanmadan enerji üretmeyi mümkün kılar. Uzak gelecekte, kaynaklarımızı asteroitlerden toplayıp uzay istasyonlarında yaşayarak gezegen üzerindeki etkimizi neredeyse sıfıra indirebilecek kapasiteye ulaşabiliriz.

Ama pek çok çevre sorununun başında da teknolojinin bulunduğunu unutmamalıyız; ozon tabakasını delen kloroflorokarbonlar bunun bir örneğidir. Teknoloji ekolojik dengeyi bozmakla kalmayıp onu ve insan türünü tümüyle yok etme potansiyeli de taşır: Bir dünya savaşında kullanılan nükleer silahlar fiziksel insanlığın büyük bölümünü yok edebilir ve kitlesel yok oluşlara yol açan bir nükleer kış getirebilir.

Teknolojiyi kullanmak ile ona bağımlı olmak arasında önemli bir fark vardır. Kullanmak, ona sahip olmak ve istediğinde kullanabilmek, ama ona muhtaç olmamaktır. Bağımlı olmak ise hayatı sürdürmek için ona ihtiyaç duymak ya da onsuz nasıl yaşanacağını unutmaktır. Bağımlılık risklidir; çünkü kök ırk ölçeğindeki dönemsel felaketlerde olduğu gibi teknoloji ortadan kalkarsa etkisi çok daha büyük olur. Üstelik bağımlılık, insanları teknolojiden vazgeçmeye ya da onu değiştirmeye daha isteksiz kılar; kendi konforlarını korumak için sağlıksız çevresel uygulamalara razı olurlar. Bilimkurgu, teknolojiye bağımlılık kontrolden çıktığında neler olabileceğinin örnekleriyle doludur: hiç hareket etmeyen, her ihtiyacı makinelerce karşılandığı için hiçbir şey öğrenmeye zahmet etmeyen insanlar ya da denetimi ele geçiren makineler.

Sonuç

Ezoterik çevrecilik, gezegene özen göstermeyi Birliğin doğal bir ifadesi olarak görür. Fiziksel bedenimiz Dünya'nın maddesinden, spiritüel özümüz onun içinde yaşadığımız Logos'tandır. Açgözlülüğün yerine paylaşmayı, ayrılığın yerine grup bilincini, teknolojiye bağımlılığın yerine sevgiyle yönlendirilen zekâyı koyabildiğimiz ölçüde, alt krallıkların iyi bir koruyucusu ve gezegenin bilinçli bir hücresi olabiliriz.

ÜZERİNE DÜŞÜNMEK İÇİN

Gündelik tüketimimde açgözlülük ile ihtiyaç arasındaki çizgiyi nerede çiziyorum? Hayatımdaki hayvanlar ve bitkilerle ilişkim onlara nasıl hizmet ediyor? Kullandığım hangi teknolojiye artık bağımlı hâle geldim?

NOTLAR

Cazibe — İngilizce "glamour"; astral düzlemin yanıltıcı, büyüleyici etkisi.

Grup ruhu — Hayvan ve bitki krallıklarında bireyselleşmemiş türlerin ortak ruhu.

IŞIĞIN MÜCEVHERLERI YAYINLARI HAKKINDA

Işığın Mücevherleri Yayınları'ndaki çalışma yazıları, grubumuzun Eskimeyen Bilgelik üzerine yürüttüğü çalışmalardan doğdu. Amacımız yaratılışa destek olmak, yolu arayanlara yolu göstermek ve bu bilgiyi herkesin ulaşabileceği biçimde paylaşmaktır.

BU YAYIN ÜCRETSİZDİR. Kaynak gösterilerek paylaşılabilir ve çoğaltılabilir; satılamaz, ücret karşılığında dağıtılamaz.

Işık hem aşikârdır hem gizli: Kendini açarken gizler, gizlerken açar. Ahenkli yollarda buluşmak üzere.

isiginmucevherleri.com